

חפש באינטרנט

עמוד הבית | הפוך לוף הבית | חדש בוואלה! | שלום אורח, לחץ כאן לפתיחת תיבת דואר 5G חנים! | קרא דואר

וואלה! תרבות ובידור

חדשות | ספורט | עסקים | רכב | מחשבים | תרבות

6.1.2008

תורה שבעל פה

יום שני, 3 בדצמבר 2007, 10:11 מאת: שרון אריאלי, מערכת וואלה!

"זה" של הפה והטלפיים לא מתחבא מאחורי קודים; וגם - שרון אריאלי מתפלל שיהיו עוד להקות כמו וורנר אלארם בארץ

בכלל לא שיר. עטיפת "זה"

והנה עוד קצת גברון מפקסל

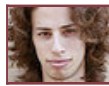
בכניסה לשנה ה-18 לקיומם הסמי ווירטואלי, יש איזו מידה של אירוניה בעיסוק סביב להקת "הפה והטלפיים" - אם בתחילה עיקר העיסוק סביב הלהקה היה בשאלה מי לעזאזל חברים בלהקה הזו, ואחר כך בקוד שמכתיב את פעילותו של ההרכב ("כל שש שנים", "אין על קסיו" וכו'), הרי שכעת, סוף-סוף, מאזן האימה השתנה. נדמה שעד השנה, "הפה והטלפיים" עמדה מנגד כשהעיתונים והאינטרנט התמלאו בקשקושי טריוויה על אחת מהבעיטות החדות ביותר לצלעות ששוגרו במחיקה הישראלית ואילו לקראת "קליגרו", אלבומם החדש, משהו בשקט הזה התערער: בראשית היה קליפ, לאחר מכן הופעת רדיו וכעת הפה מוציאים סינגל, "זה" (ויש גם רינגטון, רחמנא ליצלון). הם ממשיכים לכתב עד זרא את אותו קוד, ומתגנב החשש שהתוכן והמסתורין זו הצידה. זה אמנם נחמד מאד ששניים מהיוצרים הציניים ביותר שידעה התרבות הישראלית (אסף גברון ואהד פישוף) מתייחסים בכזו התלהבות ל"מסורת", אך קצת קשה לראות ראיונות פרומו ממי שיצרו את "שיר סיום" והפכו את "גבעת התחמושת" לגרסה מודרנית של "על השחיטה".

ב"זה" עצמו אין באמת מוזיקה: קלידי הקסיו מרחפים באוויר והקול של גברון צף כמו שערה בחלב. גברון פותח כל שורה במילה "זה" וממשיך את המשפט בקלישאה פרסומית ("זה יורד במים, זה עולה פרוטות"), או באמירת סרק ברמה של כותרת ב"מעריב" ("זה מערים קשיים... זה לא מודע לתקדימים"). גברון שר כמעט ארבע דקות במונטוניות וגם בארבע הדקות האלו הכלום שגברון מזמר בקול זייפני, שזועק געגועים לקריוקי של אביגדור ליברמן, הנינוחות של "זה" מטרידה, כי יש בו נונשלנטיות של מי שמסנן אוויר, אבל מחביא סוד מתחת ללשון. בבית האחרון, הוא באמת מתנפץ - גברון שובר מעט את הקו הישר בגרונו, ואומר "זה מקולקל, זה שווה לתחת, זה מתחיל לנשור, זה לא מבדיל בין טוב לרע". אחר כך קלידי הקסיו מעוותים לשלושה מקטעי צליל קצרים שמסיימים את השיר בפתאומיות.

"זה" הוא התשובה הקרה, המתנשאת והכה מדויקת למי שטועה לחשב שהפה והטלפיים הם רק אקט אמנותי חביב בתעשייה שרוקדת לחלילו של התוכן סולרי. הוא מוכיח שהפה והטלפיים לא מתעניינים בקודים, או רינגטונים; גם לא אכפת להם שיש סדרה ערבית בפריים טיים. במשך ארבע דקות הם רפרפו על כל השיח הציבורי מגבול החיבאללה ועד כנס העיתונאים המבוססים באילת. בארבעים השניות האחרונות הם שלחו זרת עדינה שניפצה את כל הנפיחות העצמית שאופפת את התרבות הישראלית, סימנו את החור השחור בהומור היבש והאופייני שלהם, ואחר כך חתכו אותו, כי כזה הקיום שלנו במקום הזה: קטנים, עסוקים בשיחות סלון סתמיות חסרות ידע ועניין, שנגמרים בידיעה שזה מקולקל ושווה לתחת ובסוף מתים בלי הודעה מראש. הייתי כותב שזה שיר נפלא, אבל זה בכלל לא שיר. אלו החיים שלנו.

הפה והטלפיים, "זה" (התו השמיני)

[זמן עמיתי](#)

[שירונט](#)

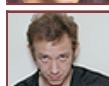
[בלדה על בחורה רזה](#)

[מאיר בעל הנס](#)

[שעווה זה כואב](#)

[עד מתי רפאים יעלחו?](#)

[כתבות קדמות](#)

[וואלה! לימחים](#)

[רוצה להיות בסרטים? -](#)

[בוא ללמוד משחק](#)

[כל מסלולי הלימוד בארץ](#)

[וואלה! שופס](#)

[אוזניות D.J דגם: XD100](#)

[מחיר קבוצתי: 149 ₪](#)

[מבצעים נוספים](#)

קישורים:

[« השיר להודעה »](#)

האחים וורנר

אנג'ליים ונטולי נפיות. דה וורנר אלארם

הרי לכם תמצית הבעייתיות שבכתיבה על מוזיקה ישראלית - אני לא באמת מכיר את עילם וולמן, סולן להקת וורנר אלארם. כלומר אני יודע איך הוא נראה ואנחנו חולקים מדי פעם את דפי עיתון "העיר". בנוסף, אמרתי לו שלום פעם, ודרך צד שלישי הסכמנו שהפליימינג גרוביז היא להקה מעולה. אחר כך, ולש